

ఇది ఏలా?

‘కేవలం నీవుమాత్రం ప్రతిక్షణం చూస్తూవుంటావు.’

‘ఏమీ, మారు వేషం వేసుకుంటావా?’

‘నీ ఆర్డరయితే’

‘ఇంతకప్పు మెండుకు?’

‘కప్పులూనే అమితానందంవున్నది.’

‘ఈ రెండురోజుల్లా ఏమంతలాభం పొందగలుగుతావు?’

‘సుధాసిక్తమైన ఈ రెండుదినాలే చాలా మూల్యవంతమైనవి ఈ అవశిష్ట ఆధారాన్ని కూడ అపహరించకు.’

యువకుని నయనాలు అశ్రుపూరితమైనాయి బాలికకూడ ఏడ్చు ప్రారంభించింది. కొంచెంసేపు యిద్దరు మానంగా లోలోపల దుఃఖాన్ని దిగమిగులుకున్నారు తదుపరి బాలిక నెమ్మదిగా వెళ్లిపోయింది. యువకుడు అకంపిత శిలావిగ్రహంలాగ అక్కడే చూస్తూ నిలబడిపోయాడు.

సంధ్యారాగం తొందరగా ప్రగఢాంధకారంలో లీనమైపోయింది.

‘ఇంత గాబరాపడుతుందికు? భయమేమిటి?’ ఇంత చింతాస్పిగ్ధస్పృహయడవు కావలసిన అగత్యమేముంది?’

‘నేడే నావినాహం. నేను నీవల్ల ఆశీర్వాదం పొందటానికీ, నిన్నాశీర్వదించి పంపించటానికీ వచ్చాను’

‘నేడే!’

‘అవును, నేడే, ఇప్పుడే. కొంచెంసేపటితర్వాత ఇక్కడనుంచి వెళ్లగానే అంతా నిశ్చయించుకునే నిన్ను కలసుకోవటానికీ వచ్చా. నేను నీకు మాట ఇచ్చివున్నాగనుక.’

‘ఇంతతొందరగా ఎక్కడినుంచి సుయోగం

వచ్చింది? ఈసమయంలో నాదగ్గర ఉపహారయోగ్యమైన వస్తువేమిలేదే’

‘ఆశీర్వాదమివ్వు. ఇంకా - ఇంకొకమాట.’

‘ఏమాట?’

‘ఇక నన్ను మరచిపో ప్రయత్నించు నేను మరణించాననుకో’

‘మళ్ళీ అడేమాట! ఏమాట నాహృదయాన్ని విదీర్ణంచేస్తుందో దాన్ని మాటమాటకు ఎందుకు అలా ఉచ్చరిస్తావు? ఏమీ నీవేరుగవా’

‘మాట్లాడకు పరపురుషుణ్ణి స్మరించడం పాపంగాదూ?’

‘చెప్పివేశాగా ఇదివరకే, ఈపాపంలోంచి బయటపడటం నావశంకాదు. కేవలం నీప్రతిబంధంవల్లనే ఆయనకు తెలియచేయక పాపమీద పాపంచేశాను. నీమనస్సు ఇట్టపడితే, ఆయనకుకూడ చెబుతా. మనోభారాన్ని తగ్గించుకుంటా.’

‘వద్దు - వద్దు ఈవిషయాన్ని పెదవులుదాటి బయటకుపోసేవద్దని నాప్రార్థన. ఇంతవరకు మూడో ప్రాణికి తెలియనివిషయం ఈరోజున బయల్పడనీయవద్దు. నేడే మన అంతిమవీడ్కోలు! నిజంగా!! ఆకంపనం ఎందుకుకలిగింది? ఈ శైలిచూపుతేమిటి? ఓకైవమా! నిజంచెప్పు. నీమనస్సులో ఏమివుంది?’

‘ఏమీలేదు. నీవు పరశ్రీవి ఇకనిన్ను మరచిపోతాను ఇక, ఇప్పుడు నువుకూడ నన్ను - పరపురుషుణ్ణి - విస్మరించు’

‘విస్మరించనా?’

‘అవును, ఇదికూడ పూర్తిచేయి’

‘ఇక, నువుకూడ మరచిపోతావా? నీవు ఇటువంటివాడవయినావా? ఏమీ!’

‘నిస్సందేహంగా నేనీటువంటివాడనే. నీవు నన్ను సహ్యించుకున్నా అది తప్పవనికాదు. అయ్యయ్యా! విలవిస్తున్నావా?’

గృహ లక్ష్మీ

‘ఇలా ఆనకు. అబ్బి నాప్రాణాలు ఇక నిలువ నేరవు’

‘నేను నిన్ను మరిచాను ఇక నీవుకూడ నయనాలతో, హృదయంతో వేరుపరుచు తెలవియ్యి. నేను నీకు ఆశీర్వాదమిస్తాను. నీవు ఎక్కడున్నా నిశ్చింతతో సుఖంగావుండు. ఇకనువు నువు అశ్రుబిందువులుతుడిచి. నవ్వుతూ నేనెక్కడవున్నా, సుఖంగా వుండగలండులకు ఒక్కమాటు విశుద్ధహృదయంతో ఆశీర్వదించు.’

‘...’

‘మానంగా ఎందుకు పూరుకున్నావు?’

‘.....’

‘ఏడుస్తున్నావా? ఎట్టేట్టే! వివాహసమయంలో కన్నీరుకారుస్తున్నావా? ఏమి నా వివాహంవల్ల నీ ఆత్మకు సుఖంకలుగదా?’

‘మరి ఏడ్వెందుకు?’

‘నీవు నన్ను ఏడ్వించుతున్నావు. నేను నీకేమైన చెడుగుచేశానా? ఈవిధంగా ఏడ్వించటానికి?’

‘దైవమా! ఇది వినదగ్గవార్తయేనా? నీవు— ఆపరాధమేనా!’

‘మరి దీనుగాలిని ఎందుకు త్యజించుతావు? నాయాజన్మయొక్క సర్వసుఖాలు సమసిపోయినయి. యీమిగిలిన అంశమాత్రపు హృదయజ్యోతినికూడ నశింపజేయ సమకట్టావా? ప్రాతఃకాలంనుంచి రాత్రి వరకు, రాత్రినుంచి ప్రాతఃకాలంవరకు ఏప్రాతస్మృతి-రజ్జువు నాధారంచేసుకొని నేను జీవిస్తున్నానో, దాన్ని కూడ తెగగొట్టతలచితివా?’

‘... ..’

‘పలుకవేమి?’

‘.....’

‘ఇప్పుడిక ఏడువేనా! ఇటువంటి పురుషుడివేనా?’

‘.....’

‘అబ్బి ఇంతబిగ్గరిక విలపించకు. ఎవరైనా విని ఇటువస్తారు. ఆయ్యయ్యో, పాదాలు స్పర్శించుచున్నావా! లే. లేచికూర్చు’

‘అయితే నావివాహం ఆగిపోయింది.’

‘ఎందుచేత?’

‘నీ ఆశీర్వాదం పొందలేకపోయాగా’

‘పొందకపోవడ మేముంది. నేను ఆశీర్వదిస్తూన్నాగా.’

‘ఆశీర్వదించు’

‘నీవు ఎక్కడవున్నా సుఖం గావుండు.’

‘నీవు ఎవరినివరించావో, ఆమెతో అనంతఅనంద మనుభవించుమనికూడ ఆశీర్వదించు.’

‘నీవెవరిని వరించావో, ఆమెతో అనంతఅనంద మనుభవించు’

‘ఈవిధంగాకాదు. నవ్వుతూ ఆను.’

‘....చూడు, ఇప్పుడు సంతోషం కలిగిందా?’

‘అపార ఆనందాన్ని పొందినాను. అమరత్వాన్ని సిద్ధించుకున్నా. ఇక నే పోయివస్తా’

‘మళ్ళీ యెప్పుడు దర్శనమిస్తావు?’

‘దీనితోసరి ఇక దర్శనాలులేవు.’

‘ఏమిటి!’

‘ధైర్యం! ధైర్యం! ఇంత యధీరచిత్తవు కాబోకు! నేను మహామూర్ఖుణ్ణి ఇది ఆసంభవం మనం తప్పక కలుస్తాం కాని ఎప్పుడో ఏలాగో ఇది దైవానికి తెలుసు. ఈ అంతిమక్షణంలో ఒక్కమాటు నీపమిట కొంగుతో ఈ నయనాలను పవిత్రంచేస్తావా?’

‘ఇక నీవుకూడ ఈమధుర పాదఘృతితో నాయా శిరస్సును ధన్య మొనరించుకోసీయి.’

‘నీవు చాల ఉదారచిత్తవ్వు. ఈసమయంలో నీ కోర్కెలకు నేనెదురాను’

**SARASWATI IVARELAINAM,
VETAPALEM.**

శ్రీ లా వి హా రం

‘మహాభాగ్యం! మహాభాగ్యం! నాయీ కొంగు బంగారమయ్యమైంది. నాయీఅంచలం సౌభాగ్య ధారలతో సి క్తమైపోయింది. నేను జీవితాన్ని పొందాను నాభాగ్యకాశం వివిధవిచిత్రచిత్రాలతో అనురంజితమైపోయింది నీవుఎక్కడవున్నా సుఖంగా, ఆనందంగా దినాలు వెళ్ళబుచ్చు’

‘నాజన్మం సఫలమయింది. జైవం నీ కపరిమిత సుఖ సౌభాగ్యమిచ్చుగాక.’

3

‘రాముడూ!’

‘ఏమిటి బాబు గారూ!’

‘నీ నెలజీతం ఎప్పుడు పూర్తి అవుతుంది?’

‘మొన్న నేగా తమరుజీతం ఇచ్చినారు?’

‘సరే, ఇదుగో ఈ నెలకు కూడా తీసుకో; నువు ఆదినం అత్తవారింటికి వెళ్ళుతానన్నావు గాదూ.’

‘అయినా మిమ్మల్ని ఒంటరిగా వదలి ఎట్లు వెళ్ళ గలుగుతాను. ఈ ప్రయాణంలో నేను లేకుండా తమకు ఎంత ఇబ్బంది కలుగుతుంది?’

‘ఓరివెడవ, వెళ్ళు, నేను నీకు తెలవు ఇస్తాన్నా వెళ్ళు ఈరోజునే వెళ్ళు’ ఇదుగో బహుమతిగా ఈ గడియారం తీసుకో అత్తవారింటికి పోయేసమయంలో తగిలించుకు వెళ్ళు కాని ఒక్కనూట భూపకంపుంచుకో. ఇది రెండువందలరూపాయల విలువగల గడియారము నుమా! పోగొట్టుకోకు.’

‘బాబు గారూ! ఇంతవిలువగల’

‘వాగకు! చెప్పేదివిను. ఈ నూటుకేను తీసుకు వెళ్లి మా అమ్మగారికి ఇవ్వు. నేను చాలదూరం పోవాలి దీన్ని ఎక్కడ మోసుకుపోయేది?’

‘బాబూ! నేనుకూడ వెంట...’

‘వద్దు, ఇక బండిరావటానికి ఒక అరగంట ఆలస్యంవుంది నీవు ఇప్పుడే యింటికిపో.’

‘ఇక తమరో?’

‘పనిమీద వెళ్ళడం చూడటంలా?’

‘కొంచెం ఫలహారం . . .’

‘ఫలహారము తరువాత చూడవచ్చు. ఇంకా రాత్రి భోజనమే జీర్ణంకాలేదు మనయింటిదగ్గర పిండివిసరే ముసలమ్మను ఎరుగుదువుగా! ఇదుగో ఆమెకు ఈ రెండువందలరూపాయలు తీసుకువెళ్లి ఇవిగో మీ అబ్బాయి ఇచ్చినాడని చెప్పి అందచేయి’

‘ఆమెకొడుకా?’

‘నీవు అతన్ని ఎరుగవు అతనిక్కడ నౌకరీ చేస్తున్నాడు. సరే ఇకనుపో అమ్మగారిని కలుసుకొని అత్తవారింటికి వెళ్ళు.’

‘బాబూ! తను రక్కడికి పోతారు? ఇదేంటి బాబూ! నేను తమనివదలి వెళ్ళను—తమరు ఒంటరిగా వదలి ఎప్పుడూ వెళ్ళను. మీకళ్ళు యీవిధంగా ఎందుకు మారిపోతున్నై? యీవిధంగా ఎందుకు చూస్తున్నారు? ఆజేబులో పిస్తాలు ఇటుతెండి పెట్టెలో పెడతాను’

‘దాన్ని వుండనివ్వు ఏమిటి మాటల్లోనే బండి పోగొట్టు తలచావాయేమిటి?’

‘నేను వెళ్ళను బాబూ! తమరు ఇంటికివదండి’

‘రే కాళ్ళువదలు, వెడవ, గవర్నమెంటు నౌకరీ విడచి ఇంటికి వెళ్ళడం?’

‘అయితే నేను వెంటవుంటాను’

‘నువు యింటికిపో, మాట లక్ష్యంలేదు!’

‘బాబూ!.....’

‘తక్షణంవెళ్ళు’

అమ్మగారికి!

‘ఈ ఉత్తరంచేలేలోపు నేనీ ప్రపంచములో వుండను అమ్మా! నన్నుక్షమించు. నన్నా శీర్షదించు. నాపాపక ధనికేలా తెలిపేది అమ్మా! నీవు లీలను మరచావా? ఆలీలయే నా రోమరోమంలో, ప్రతిరక్త నాళంలో కలిసి యేకమైపోయింది. అమ్మా! నాయాత్మ ఆమెలోలీనమై ఏకాకారం కానియక

గృహ లక్ష్మి

పోయింది. ఈశరీరబంధనలోపడి గిలగిలకొట్టుకుంటూ సంవత్సరాలు గడిపాను. ప్రతినిమిషంకోసం వృశ్చిక సమాసపు కొండపోటుబాధను అనుభవించాను. అప్పటికి ఆకామృతం బలవంతంగా ప్రాణాలు నిలిపింది. అప్పుడు నీమంచిచెడ్డలు చేయవారు ఎవరులేకపోయారు. తమ్ముడు క్లాసులో చదువుకుంటూ ఉండేవాడు ఇప్పుడు బి. ఏ ప్యాసయినాడు. ఇప్పుడు ఏదోవిధంగా నీకు ఉపచారంచేయగలిగిన వ్యక్తిత్వం వచ్చింది.

నీవు బంధువులుఅంతా కలిసి ఎన్నోసార్లు నా వివాహంకొరకు గట్టి ప్రయత్నాలు సలిపారు. ఎన్నో చోట్ల సంబంధాలునుదిర్చారు. కాని లీల-నాఅంత రాత్రిలో లీనమైనలీల-ఎవరివంక చూడనిచ్చింది.- ఎవరినిగురించి ఆలోచించ ఆవకాశమిచ్చింది. ఆమె దర్శనం చేసుకున్నప్పడే వస్తున్నా. ఒక్కక్షణం దాటితే ఆమెలో తల్లివ మెపోతా. చాలాసుఖం,చాలా ఆనందం సంప్రాప్తమవుతుంది. ఆఖరుకు నేడే నా వివాహం అయింది! నేడే—యదార్థంగా నేడే- రెండు పాత్రలలో నీళ్లు ఏకంగా కలిసిపోయినట్లు మేమిద్దరం ఒకటయిపోయాం. అమ్మా! అమ్మా!! మాకు

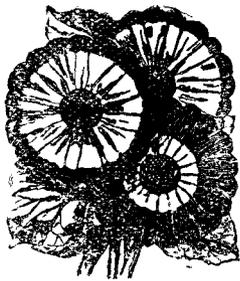
ఆమితానందం కలుగుతుంది. అమ్మా! అనంతంవరకు మేమిద్దరము ఒకటి అయివుండేలాగ ఒక్కపర్యాయం ఆశీర్వాదించు మాగూఢ్రపంచం మమ్ముల్ని చేరుచేయ కుండులాగ ఒక్కసారి నీనాగమృతధారలు ప్రసరింప జేయ!!

తమ్ముడివివాహంచెయ్యి చెల్లెని ప్రేమతో పెంచు. ఎల్లప్పుడు ప్రేమించు. చెల్లెకినన్ను జ్ఞాపకం చేయ బోకు పారపాటుగానైనా నేను అయిదువేలరూపాయిలనోట్లు నీకు ఇచ్చివచ్చినాను. అవి ఇతరులవని నీతో ఆబద్ధమాడాను. అవి మనవే ఉపయోగించుకో.

అమ్మా! ఓమధురప్రేమమూర్తి అమ్మా!! శైలవు. ఇంకమనం ఈసారి అనంతంలో కలుసుకుంటాం. కాని ఎప్పుడైన యీలోపున నన్ను చూడగోరితే లీల నీల నయనాల్లో, చూచిరా. లీల లాహోరులోవుంటుంది. ఆమె గృహం నీవు ఎరిగిందే.

ఇట్లు
కృష్ణ

[అనువాదకులు: యలమంచిలి వెంకటేశ్వర్రావు
“అరవింద” హిందీప్రచారక.]

గొప్ప తోటలు

ఇండియా, బర్మా, సిహోను దేశములలో

పోచా వారి విత్తులవల్లనే

పెరుగుచున్నవి.

పుష్పములు కాయగూరలు

ఉచిత బొమ్మలకేటలాగు అడుగుపే.

పెట్టాబ్జి పి. పోచా అండు సన్ను, 8, నాపైరు రోడ్డు, పూనా

Correspondence in English